

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Ergo tantum hanc ob causam cupiamus viuere, vt Deo seruire diutius possimus, vt Paulus Philipp. 1. v. 24. & ipsum & laudare, vt David, Psal. 118. v. 17.

F I N I S.

THEMA LXI.

Psal. 89. v. 48. ad 50.

Memento quam breuis sit vita mea. Nunquid frustra omnes homines condidisti? Quis est qui uiuit & non videat mortem? qui subducat animam suam de manu inferi?

D I S P O S I T I O

Tres sunt insigniores sententiæ in his verbis prælectis, 1. quæ de vita hominum omnium: & 2. de studio hominum in vita: 3. & quæ tandem etiam de morte nos erudiunt. Vitam enim nostram breuissimam esse Psaltes asserit. Licet autem breuis sit vita, tamen non nihil agendum, sed sic viuendum, vt non videamur frustra esse à Deo creati. Interim de morte semper cogitandum: cum nemo sit qui illam possit effugere.

Hæc omnia licet sciamus, & præsentibus intueamur oculis, tamen interdum negliguntur: dum alii longam sibi pollicentur vitam: alii tibi tantum, adeoq; frustra nati sunt, alii mortis plane immemores sunt. Ideoque Spiritus sanctus nunquam cessat de his nos erudire, vt ambulemus corde sapienti, Psal. 90. v. 12. De tribus itaque huius Psalmi sententiis iam ordine dicemus.

I. Pars.

Memento quam breuis sit vita mea. Hoc argumento David conatur Dominum exorare, vt parcat ipsi, & grauioribus calamitatibus non exerceat, sed permittat ipsum hoc breue vitæ spacium transigere, in pace & tranquillitate.

N 4

Locvs

LOCVS. Etru quoque, Christiane, quisquis es, memento quam brevis sit vita tua. Instar palmae, Psal. 39. v. 7. Sicut custodia nocturna mille anni coram Deo, Psal. 90. v. 4. Et vita sicut umbra secedit, Psal. 144. v. 4. vt fumus abit, Psal. 102. v. 4. vt nebula discutitur, Sap. 2. v. 4. vt torrens transit, Psal. 90. v. 5. Vide in Manuali appendicem Classis V I. vbi plurima talia annotata leguntur. Hęc scriptura toties inculcat, non sine causa.

1. Vt cum vitatam sit brevis. nobis non polliceamur multos annos, & vana consilia agitemus. Cogitantes id. exiit spiritus eius, Psal. 144. v. 4. Nicht anstättig für den Zünftigen Tag hinaus machen.

2. Non procrastinemus poenitentiam. Syr. 18. v. 22. & 5. v. 8 sed in diebus iuuentutis discamus agnoscere creatorem, Eccl. 12. v. 1. Josias puer quaerit Dominum, 2. Par. 34. v. 2.

3. Non simus intenti bonis terrenis, nec colligamus in multos annos Luc. 12. v. 19. cum pauci sint anni vita, imo dies. Gen. 47. v. 9. & mali. Nihil enim efferendum, 1. Timoth. 6. v. 7. Siquidem hic sat habeamus, simus contenti, Syr. 26. v. 28. 1. Timo. 6. v. 8. Wir dürfen dort nichts weiters.

4. Quia tempus breue, bene collocandum (iuxta illud Col. 4. v. 5. Redimentes τὸν καιρὸν, occasionem vel opportunitatem) nec intermittenda vlla occasio. vel discendi ea, quae ad salutem sunt necessaria: 2. vel quae ad huius vitae sustentationem pertinent. Ars longa vita brevis dixerunt veteres. E. go discite puer, dum tempus habes. &c. 3. vel benefaciendi proximo, Quod Paulus vrget, Gal. 6. v. 10.

II. Pars.

Quare frustra vis condidisse omnes homines? Hoc etiam argumento Psaltes vult persuadere Deo, vi non in ira sua perdat ipsam, atq; alios fideles. Quia non creauerit homines, vt quam primum nati sunt, mox pereant.

Do,

DOCET autem nos hic locus, viuendum sic, ne frustra videamus à Deo creati & hoc agendum, vt quia à Deo conditi sumus 1. vt in hac vita seruiamus Deo, & in officiis vocationis nostræ Deum perpetuo cum omnibus Angelis celebremus, tanquam creatorem nostrum, 2. & vt post hanc vitam viuamus in æternum, Sapient. 2. versic. 23.

Hos duos fines multi non assequuntur, sed propria sua culpa. Et hi frustra conditi recte dicuntur.

1. Alii enim Deo non seruiunt, nec proximo: nec sibi ipsi etiam, (inutilia illa scilicet terræ pondera) qui tantum sibi nati esse volunt, nec inferuire Deo & proximo suis talentis. Ideoque dicuntur illa defodere, Matth. 25. v. 18. & 29.

De Bonoso quodam bibulo, olim dixerunt ipsum natum fuisse non vt viueret, sed vt biberet. Id de multis dici posset: qui fruges consumere nati, semper Bacchanalia viuunt.

2. Et de impiis omnibus vere dici potest, illos frustra conditos, quia seipfos priuant & indignos faciunt vita æterna, ad quam sunt conditi. Et certe latius foret ipsi, nunquam natos esse, Christo teste. Marc. 14. v. 21.

Demus itaq; operam, vt sic viuamus, viles Deo & hominibus, ne frustra nati dici possimus. Explicari hæc possunt latius.

III. Pars.

Mox omnibus moriendum, inquit Psaltes. Et nemo est, qui possit effugere mortem, aut manum inferni, hoc est sepulchri. Inferni enim vox (in Heb. Scheol) his locis omnibus pro sepulchro accipitur, vt supra sæpe dictum in Psalmis Hoc argumento (quod idem est cū primo) Deum vult exorare, vt parcat ipsi & omnibus bonis, quia mox moriendum. Et mors nemini parcat, &c.

Loe vs. De hoc vtinam cogitaremus sæpius. Inuenes, robusti, & qui sunt, copore valide & vegeto, aliquæ

(quibus amara recordatio, Syr. 4 1. & ingrata est mentio mortis) ut magnates, diuites, raro aut nunquam cogitant, quod ipsi etiam communi legem mortalium teneantur. Putant tantum senes, ægros, morbosos, pallentes & pauperes atque cæteros morituros, se vero non item. At via est *omnis* carnis, Jos. 2 3. v. 14. 1. Reg. 2 v. 2 *omnibus* constitutum mori, Hebr. 9. Et quis animam, hoc est, vitam suam redimet? Nec formosus Absolon, nec robustus Samson, nec sapiens Salomon, nec piissimus Josias, &c.

ADMONITIO est pro securis. Respice finem, & non peccabis, Syr. 7 v. 40. Memento mori, Syr. 3 8 v. 23. Mors tollit cum paupere Regem. Æquo pulsat pede regum turres, &c.

CONSOLATIO pro miseris. Non ipsi soli morientur, sed & alii. Vide Hiob. 21 v. 26.

Accedit & hæc CONSOLATIO, non timendos quosuis tyrannos & impios persecutores, cum sint mortales, Esai. 51 v. 12.

F I N I S.

T H E M A L X I I.

Psalms integer 90.

Oratio Moysi viri Dei.

NOTA. Quamvis prolixior sit hic Psalmus, multa de morte & adiunctis continens, tamen quia plures versus huius Psalmi, alibi passim peculiare suas habent Dispositiones. hoc loco totus Psalmus, vna Dispositione explicatus est. Plures tamen, qui vult, inde extruere poterit conciunculas.

D I S P O S I T I O Psalmi 90.

Insignis est hic Psalmus, & recte Psalmus funebris dici potest: eo quod de breui vita hominis, de morte & eius causa, cæterisque morti adiacentibus, & eiusmodi rebus,